

Pantet.

Efes. 1.13-14: ”(gl.o.) Da i blev troende, blev I beseglede med forjættelsens hellige Ånd, som er PANT på vor arv, til ejendommens (legemets) forløsning.”

Forjættelsens hellige Ånd – det er pantet, Gud gav os – håndpenge, forskud – betyder det også.

Hvad ÅNDEN åbenbarede os selv i rigeste fylde – hvad vi oplevede endog i de saligste øjeblikke – det er dog kun som håndpenge – et lille forskud på vor evige arv hos vor Gud derhjemme.

Vi priser Gud for, hvad vi modtog her. Det var herligt nok til, at vi ikke vil bytte det bort for hele verden.

Selv dørvogteren i Guds hus er rigere end alle de, der bor i de ugudeliges telte. Sal.84.11

Og dog! Hvad er det mod saligheden og fylden i det himmelske!

Her får vi kun et ringe bæger – der skal vi ligge ved selve floden.

Her nede går vi gennem strid og trængsel – der er en evig sejrsmenighed.

Her må vi ofte græde – der skal Gud aftørre hver tåre. Åb.7.17 og 21.4

Her ser vi kun vor forløser som i et spejl. 1.Kor.13.12
2.Kor.3.18

Der skal vi se Ham ansigt til ansigt. 1.Kor13.12

Alligevel kan vi ikke andet end at takke Gud for alt, hvad vi fik her – og tusindfold for alt, hvad vi har i vente.

